

АТАНАС ПОПАДИИН

Другар на Н. Вапцаров. Роден през 1908 год. в гр. Разлог.

Вапцаров беше един клас по-назад от мене. Запознахме се през учебната 1924/25 година, когато аз бях в пети клас на Разложката непълна гимназия, а той - в пети клас.

Бях беден по произход, но като ученик силен по литература - на местна почва. Това обстоятелство може би го е отправило към мене. Чел съм реферати от които си спомням един - Знакът в народния епос. Този реферат като че спомага да се сбlijим повече. Имахме кръжок, в който четяхме марксистеска литература.

Правеше ми впечатление неговото спокойствие. Той не се трогваше от неща, които биха затрогнали обикновения човек. С възторг говореше за Яворов: - за фигурата му, за неговото участие в македонското движение. Изобщо, Яворов беше винаги в устата му. Особено хубаво декламираше Яворовите "Кайдучки песни". Обсъждаше "Песен на песента ми", че била мъглява поезия.

Знаех, че пише стихове и че е чел такива в клас, но беше много скромен и не се проявяваше пред нас със стиховете си.

Веднаж отидохме на излед до Бл-тепе. Вапцаров ни снабди с пушки и карабини от В.М.Р.О., тъй като баща му беше пълномощник на организацията и разполагаше с такова оръжие. Бяхме пет-шест души все оформящи се като марксиста. Изстреляхме много патрони. Вапцаров излезе най-добър стрелец - удари на мишана по реката Бъндерица. Отидохме в планинската хижа, но тя беше заключена. Насилихме вратата и влязохме вътре да ношуваме. Учителят ни по литература Димитър Г. Молеров научил за тоя наш излет и ни накара да го опишем кже за домашно упражнение. Вапцаров най-добре описа излета. Самият Молеров говори в класа ни за Вапцаровото описание, като ни приведе описаните там случки.

Н. Вапцаров, макар да беше син на Йонка Вапцаров - близък на цар Борис - дружелюбно предимно с бедни деца. Не се гордеше, че е син на такъв силен за времето човек - Йонко Вапцаров, дори умишлено отбягваше да говори за баща си, може би, за да му повярваме, че не е съгласен с него.

По-късно, когато беше завършил учението си в Морското училище, ми е казал, че искали да го пратят на царски разноски на специализация в Ливорно /Италия/, но той отказал.

През 1939 год., когато бяха jubилейните тържества за Софийския университет, в дома на Венко Марковски уредихме среща между наши македонски студенти от Пиринския край - леви от В.М.Р.О. обединена и македонски студенти от Югославия. По него време бях и аз студент. Н. Вапцаров беше с нас, също и Ангел Яворов /Михаил Сматракалев/. Споделихме мисли за теблата ни и за